

תלמודו בידו

דף כד עמוד ב

א] האם בכור ויבם נוטלים בירושה מן הראוי כבמוחזק, ומניין ?

ב] נחשד שבא על שפחה ונשתחררה, האם רשאי לישאנה ומדוע ?

ג] גוי שנתגייר שלא לשם יהדות אלא למטרה אחרת, האם הגירות חלה ?

ד] יצא קול שאשת איש זינתה עם פלוני, וגירשה בעלה, האם מותר לחשוד לישאנה ?

ה] באופן הנ"ל, מה הדין בדיעבד אם החשוד נשאה ?

א] בכור: אינו נוטל בראוי [נכסים שבשעת מיתה לא הגיעו לידו], שנאמר "אשר ימצא לו".
יבם: אינו נוטל, שנאמר "והיה הבכור", להקישו לדין בכור.

ב] לכתחילה: אסור משום לזות שפתים, שאם ישאנה תתחזק השמועה שזינה עמה.
בדיעבד: כנסה, אין מוציאים אותה מידו.

ג] ר' נחמיה: אין הגירות חלה, עד שיתגיירו כבזמן הזה שאינו מחמת שררה.
כגון שנתגייר כדי לישא בת ישראל, או בזמן שהיו מלכי ישראל שולטים בכבוד.

או מפחד אריות [כמו הכותים], או מפחד היהודים [כבימי אסתר].
חכמים: בדיעבד הגירות חלה.

ד] אסור לחשוד לישאנה. ואפילו אם בינתיים נשאה אחר וגירשה, ופסק הקול.

ה] רב לשון א': אין לה בנים מבעלה הראשון, תצא.

יש לה בנים, לא תצא. שאם יכפו להוציאה הרי הם מחזקים את הקול הראשון, ויעשו את בניה מהראשון ממזרים.

רב לשון ב': לא תצא, ואפילו שאין לה בנים מבעלה הראשון, ולא נישאה לאיש אחר.

רבי: לא נישאה לאחר בינתיים, ואין לה בנים מבעלה הראשון, תצא.

אך אם נישאה לאחר בינתיים, או שיש לה בנים מבעלה הראשון, לא תצא.